

Dosarul nr. 2ra-2046/19

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) jud: A. Roșca

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: A. Gheorghieș, A. Toderăș, E. Bejenaru

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aurel Rotari, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cuptorul Fermecat” împotriva lui Aurel Rotari cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La 6 aprilie 2017, SRL „Cuptorul Fermecat” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Aurel Rotari, prin care a solicitat: încasarea de la Aurel Rotari în beneficiul SRL „Cuptorul Fermecat” a sumei de 19 436,01 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material produs din vina pârâtului în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și a sumei de 583,08 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru plata taxei de stat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 16 mai 2016 între SRL „Cuptorul Fermecat” (angajator) și Aurel Rotari (salariat), a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 66, în baza căruia Aurel Rotari în perioada 16 mai 2016 - 21 noiembrie 2016 a deținut funcția de șef al secției de transport în cadrul SRL „Cuptorul Fermecat”.

Concomitent între părți a fost încheiat contractul privind răspunderea materială individuală deplină nr. 66 din 16 mai 2016, conform căruia Aurel Rotari s-a obligat să asume răspundere materială deplină pentru bunurile materiale aflate în administrare, în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Luând în considerare că în luna noiembrie 2016 Aurel Rotari a depus cerere de demisie, contractul individual de muncă a fost desfăcut la 21 noiembrie 2016, în baza ordinului nr. 216-K din 21 noiembrie 2016.

În vederea transmiterii atribuțiilor de serviciu către noul angajat, la 4 ianuarie 2015 a fost efectuată inventarierea bunurilor materiale în cadrul secției de transport a reclamantului și întocmite procese-verbale de predare-primire, în urma cărora a fost descoperit prejudiciul material în valoare totală de 21 562,84 de lei. După aceasta a fost desfășurată ancheta de serviciu, prin care s-a constatat că lipsa bunurilor materiale

s-a creat în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu ale pârâtului, ca urmare a administrării necorespunzătoare.

Luând în considerare faptul că la data efectuării anchetei de serviciu Aurel Rotari a demisionat, prezentarea explicației scrise cu privire la cauzele apariției prejudiciului material de către acesta nu a fost posibilă.

În vederea recuperării benevole a prejudiciului material cauzat, pârâtului i-au fost aduse la cunoștință procesele-verbale de inventariere și procesele-verbale de predare-primire, efectuate ca urmare a desfacerii contractului individual de muncă cu acesta.

După desfacerea contractului individual de muncă, Aurel Rotari nu s-a prezentat la locul de muncă pentru finalizarea procedurii de demisionare și pentru ridicarea salariului pentru munca depusă.

La 14 martie 2017 reclamantul a expediat notificare către pârât prin care a solicitat repararea benevolă a prejudiciului material, însă pârâtul nu a dat careva răspuns.

În vederea recuperării prejudiciului material produs de către fostul salariat, în baza ordinului nr. 2 din 6 aprilie 2017 a fost reținută suma de 2 126,83 de lei, ce reprezintă salariul neîncasat benevol al acestuia, iar reținerea efectuată fiind doar recuperarea parțială a prejudiciului material cauzat.

Prin hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Cuptorul Fermecat” împotriva lui Aurel Rotari.

S-a încasat de la Aurel Rotari în beneficiul SRL „Cuptorul Fermecat” suma de 19 436,01 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 583,08 lei și asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

La 5 iulie 2018 Rotari Aurel, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Rotari Aurel, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, și s-a menținut hotărârea din 5 iunie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul central.

În susținerea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a constatat temeinicia acțiunii, luând în considerare că s-a stabilit faptul cauzării SRL „Cuptorul Fermecat” a prejudiciului material exprimat prin lipsa nejustificată a bunurilor materiale aflate în gestiunea salariatului Aurel Rotari, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

A menționat că apelantul nu s-a adresat în judecată, în conformitate cu art. 344 din Codul muncii, acțiune privind contestarea prejudiciului material stabilit.

La 6 septembrie 2019, Rotari Aurel, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural.

S-a menționat că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că de către prima instanță a fost admisă în proces o persoană ce avea la momentul examinării cauzei civile împuternicirile expirate, în sensul reprezentării reclamantului în proces.

Astfel, consideră că instanța de apel a omis să constate că de către prima instanță au fost încălcate prevederile art. 75, 80, 81, 198, 202, 203, 204, 211, 213 și 222 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 iunie 2019, fiind expediată participanților la proces la data de 12 iulie 2019 (vol. I, f.d. 252) și recepționată de recurent la 16 iulie 2019 (vol. I, f.d. 253).

Astfel, se constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 23 septembrie 2019 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs depuse Rotari Aurel, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă, în termenul stabilit intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Aurel Rotari, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Aurel Rotari reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari